

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา

เรื่อง การควบคุมกิจการ การล้าง อบ รม สะสมหรือการขนส่งยางดิบ

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา ว่าด้วยกิจการ การล้าง อบ รม สะสมหรือการขนส่งยางดิบขึ้นใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปาโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปาและนายอำเภอพญาเม็งราย จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา เรื่อง การควบคุมกิจการ การล้าง อบ รม สะสมหรือการขนส่งยางดิบ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปาตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดที่ได้ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปาเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“ยางดิบ” หมายถึง ยางธรรมชาติในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ น้ำยาง ยางแผ่น ยางแท่ง เศษยาง ขี้ยาง ยางก้อนถ้วยและให้หมายความรวมถึงยางเครพ

“สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ที่ทำการล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการรวมถึงผู้ขนส่ง

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจาก การประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทิ้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของ สถานประกอบกิจการหรือผู้ขนส่งที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของ สาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ผู้ขนส่ง” หมายความว่า ผู้ขนส่งยางดิบและให้หมายความรวมถึงผู้ที่รับขนส่งยางดิบ ไม่ว่าจะมึลักษณะเป็นการค้าหรือไม่ก็ตาม

“รถ” หมายความว่า ยานพาหนะทางบกทุกชนิดที่ใช้ในการบรรทุกหรือขนส่งยางดิบ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้กิจการการล้าง การอบ การรม การสะสมหรือการขนส่งยางดิบเป็นกิจการ ที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็ก หรือสถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ สถานที่ราชการ หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยผังเมืองและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นระยะที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเหตุรำคาญ และไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ประชาชนหรือผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้นจะต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็ก หรือสถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ สถานที่ราชการ ไม่น้อยกว่าสองร้อยเมตร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือการก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชน

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ให้ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องการย้ายสถานที่ตั้ง แต่ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพ และเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรงและปลอดภัย เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอและมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องสุขลักษณะเป็นประจำทุกวันโดยจัดให้มีห้องน้ำห้องส้วม และอ่างหรือที่ล้างมือพร้อมสบู่ที่มีจำนวนเพียงพอและถูกสุขลักษณะ ตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม โดยจัดห้องส้วมแยกชาย-หญิง และมีจำนวนอย่างน้อยในอัตราหนึ่งต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกินสิบห้าคนอัตราสองต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกินสี่สิบคนอัตราสามต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกินแปดสิบคนและเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วนหนึ่งต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกินห้าสิบคน

(๔) พื้นอาคารต้องทำด้วยคอนกรีต หรือวัสดุอื่นใดที่แข็งแรงอยู่ในสภาพดี เหมาะสมปลอดภัยไม่สึกกร่อน และทำความสะอาดง่ายในกรณีลานรับซื้อหรือสะสมน้ำยาง ยางก้อนพื้นควรมีความลาดเอียงสามารถระบายน้ำเสียไปยังท่อหรือรางระบายน้ำได้ดี ไม่มีน้ำเสียขัง

(๕) ผนังอาคารต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรงและทำความสะอาดง่าย

(๖) หลังคาต้องมุงด้วยกระเบื้องหรือวัสดุอื่นใดที่แข็งแรง

(๗) มีการระบายอากาศในอาคารโดยวิธีธรรมชาติหรือวิธีกลและมีการระบายอากาศที่เหมาะสม

(๘) มีท่อหรือรางระบายน้ำแบบปิดภายในอาคารและภายนอกอาคาร

(๙) มีสถานที่ล้างพร้อมอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดรถที่ใช้บรรทุกหรือขนส่งยางดิบ

ข้อ ๑๐ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีประตูหรือทางเข้าออกที่มีความกว้างเพียงพอกับการเข้าออกของยานพาหนะและการเคลื่อนย้ายในกรณีฉุกเฉิน

ข้อ ๑๑ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการแบ่งพื้นที่ดำเนินกิจการแต่ละส่วนอย่างเป็นสัดส่วนและเหมาะสมในกรณีที่เป็นอาคารรวบรวมหรือสะสมยางก้อนยางแผ่น ควรปิดมิดชิด

ข้อ ๑๒ สถานที่ประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะบางเนื่องจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉินตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของกิจการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องนอกจากนี้ต้องจัดให้มีอ่างหรือที่ล้างมือพร้อมสบู่ที่มีจำนวนเพียงพอและถูกสุขลักษณะ

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บรวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

ข้อ ๑๗ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่ม สำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากบริเวณการผลิต โดยลักษณะการจัดบริการน้ำดื่ม ต้องปราศจากความสกปรกหรือการปนเปื้อนและจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน

หมวด ๓

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๘ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๙ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้งและมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น ในแต่ละแผนกของสถานประกอบกิจการนั้นและจัดให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รับการฝึกซ้อมดับเพลิงและการฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งกรณีที่มีผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไปให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ต้องมีสถานที่จัดเก็บสารเคมีที่ใช้ในการประกอบกิจการ ที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยและแยกออกจากบริเวณการผลิตอื่น ๆ โดยต้องจัดให้มีป้ายแสดงชนิด ประเภทของสารเคมี แต่ละชนิดไว้อย่างชัดเจนจัดให้มีบัญชีรายชื่อและเอกสารข้อมูลความปลอดภัยสารเคมี (SDS; safety data sheets) โดยเอกสารทั้งหมดให้แสดงเป็นภาษาไทยจัดเก็บไว้ในที่เปิดเผยและเรียกดูได้ง่าย

กรณีที่มีวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บอย่างเป็นสัดส่วนเป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๔) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ที่มีส่วนที่เป็นอันตราย ต้องมีครอบป้องกันอันตราย

(๕) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เปลือกนอกเป็นโลหะ จะต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าที่ได้มาตรฐาน เช่น สายดินและเครื่องตัดไฟรั่ว เป็นต้น

(๖) การเดินสายไฟ ต้องเดินสายไฟให้เรียบร้อย หรือเดินในท่อร้อยสาย

(๗) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต้องได้รับการตรวจตราเป็นประจำ หากพบการชำรุดต้องดำเนินการซ่อมแซมและแก้ไขพร้อมทั้งต้องมีป้ายหรือสัญญาณเตือนกรณีเครื่องจักรชำรุดหรือขัดข้องเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

(๘) จัดให้มีทางหนีไฟหรือ ทางออกฉุกเฉิน พร้อมแผนผังแสดงโดยต้องมีป้ายแสดง ให้เห็นเด่นชัดสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

(๙) จัดให้มีแสงสว่างภายในสถานประกอบกิจการที่เพียงพอตามลักษณะงาน ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีการควบคุมปริมาณฝุ่นละออง และความเข้มข้นของ สารเคมีในบรรยากาศการทำงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีมาตรการป้องกัน ควบคุมปัญหาเสียงดังภายในสถาน ประกอบกิจการให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมใน การทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๒ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีการควบคุมความร้อนภายในสถานประกอบกิจการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๓ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้เพียงพอ และเหมาะสมตามลักษณะงาน เช่น หน้ากากป้องกันกลิ่นไอระเหยสารเคมีและเชื้อรา ที่ครอบหู หรือที่อุดหู ถุงมือรองเท้าบูท เสื้อคลุม เป็นต้น และจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ วิธีการใช้และการบำรุงรักษา อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ทั้งนี้ ต้องมีมาตรการ ในการควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๔ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีคู่มือหรือเอกสารที่แสดงขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัย สำหรับผู้ปฏิบัติงานและจัดเก็บให้เป็นสัดส่วน ณ จุดปฏิบัติงาน ในที่เปิดเผยและเรียกดูได้ง่าย

ข้อ ๒๕ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานแรกรับเข้าทำงาน และผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีและตรวจตามปัจจัยเสี่ยงตามกฎหมาย ว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๒๖ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรมหรือให้ความรู้ก่อนเข้าปฏิบัติงาน เช่น ทักษะในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย สุขอนามัยส่วนบุคคลและวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน เป็นต้น พร้อมทั้งมีการบันทึกผลของการอบรมทุกครั้ง

ข้อ ๒๗ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีสถานที่ชำระล้างร่างกายและชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น ภายในสถานประกอบกิจการกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินต้องมีการดูแลผู้ประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย รวมถึงมีการส่งต่อผู้ป่วยได้ทันที

ข้อ ๒๘ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมการทำงาน ยก แยก ห้าม หาบ หุ่น ลาก หรือเข็นของหนักของผู้ปฏิบัติงานไม่เกินอัตราน้ำหนักที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในกรณีของหนักเกินอัตราน้ำหนักที่กำหนด ต้องจัดให้มีและให้ผู้ปฏิบัติงานใช้เครื่องทุ่นแรงที่เหมาะสม และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๙ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีข้อบังคับกับผู้ปฏิบัติงาน มิให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ไม่สูบบุหรี่ หรือเสพสารเสพติดและไม่รับประทานอาหารขณะปฏิบัติงาน

หมวด ๔

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ

ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการและผู้ขนส่ง

ข้อ ๓๐ สถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการอันอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน ประชาชนและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๓๑ ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้ขนส่งต้องจัดให้มีการป้องกัน ควบคุม หรือบำบัดกลิ่นจากการประกอบกิจการที่มีประสิทธิภาพไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงาน ประชาชนและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๓๒ ผู้ดำเนินกิจการส่งต้องจัดให้มีการป้องกันควบคุมไอระเหยของสารเคมีและฝุ่นละอองจากการประกอบกิจการเพื่อไม่ให้เกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๓ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีการควบคุมระดับเสียงให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๔ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบกิจการรวมถึงน้ำชะล้างจากลานกองเก็บวัตถุดิบก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

ข้อ ๓๕ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีการล้างทำความสะอาดลานรวบรวมหรือสะสมยางก้อนทุกครั้ง หลังเลิกงานหรือหากพบว่ามีน้ำเสียขังในปริมาณมาก

ข้อ ๓๖ ในการขนส่งยางดิบผู้ดำเนินกิจการหรือผู้ขนส่งต้องจัดให้มีการปูแผ่นพลาสติกหนา หรือมีภาชนะรองรับป้องกันการรั่วไหลของน้ำยางหรือน้ำเสียลงสู่พื้นถนนระหว่างการขนส่ง และใช้ผ้าใบปิดคลุมรถขนส่งให้มิดชิดเพื่อป้องกันยางดิบ และกลิ่นเหม็นฟุ้งกระจายและห้ามมิให้ผู้ใดเททิ้ง หรือทำให้ตกหล่นซึ่งน้ำเสียจากการขนส่งยางดิบลงบนที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๓๗ ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณ และประเภทมูลฝอยมีการทำความสะอาดภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอรวมทั้งมีการรวบรวม และกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ

ข้อ ๓๘ ผู้ดำเนินกิจการต้องมีการจัดการกากของเสีย สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หรือวัสดุที่เสื่อมคุณภาพจากกระบวนการผลิต รวมถึงวัสดุอื่น ๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๙ ภายใต้บังคับข้อ ๓๑ และข้อ ๓๖ ผู้ขนส่งยางดิบต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเป็นผู้ประกอบการขนส่งต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ส่วนของรถบรรทุกหรือบรรจุในการขนส่งยางดิบต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นเหม็นและน้ำเสียหรือสิ่งอื่นใดมิให้ตกหล่นลงสู่ที่หรือทางสาธารณะ

(๓) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด ผงซักฟอก น้ำยาทำความสะอาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

(๔) ต้องจัดให้มีระบบหรือวิธีกำจัดน้ำเสียของตนเองในกรณีน้ำเสียตกลงสู่ที่หรือทางสาธารณะได้ในทันที

(๕) ในกรณีเป็นผู้ประกอบการขนส่ง ตัวถังรถจะต้องมีข้อความว่า “ขนส่งยางดิบ” พร้อมชื่อผู้ขนส่งและหมายเลขโทรศัพท์ที่ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังรถที่เห็นได้ชัดเจนและมีขนาดตัวอักษรไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร

(๖) รถขนส่งให้ทำความสะอาดภายในตัวถังอย่างน้อยวันละหนึ่งครั้งและน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียหรือปล่อยลงสู่สถานทรายซึมชนิดร่องซึมโดยต้องอยู่ห่างจากแหล่งอุปโภคบริโภคไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๗) ห้ามล้างหรือทำความสะอาดรถในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๔๐ กรณีมีน้ำเสียหกเรี่ยราดหรือตกลงบนที่หรือทางสาธารณะให้ผู้ขนส่งทำความสะอาดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อแล้วทำความสะอาดด้วยน้ำอีกครั้งหนึ่งและแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปินทราบเพื่อดำเนินการตรวจสอบ

ก่อนการทำความสะอาดตามวรรคหนึ่ง ผู้ขนส่งต้องแสดงเครื่องหมายหรือสัญญาณให้สามารถมองเห็นได้ตามกฎหมายจราจร

หากผู้ขนส่งฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปินได้ดำเนินการทำความสะอาดเองแล้ว ให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากผู้ขนส่ง

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๔๑ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๔๒ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ อภ. ๑ ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยอนุโลม พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้ดำเนินกิจการ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ดำเนินกิจการ
- (๓) หนังสือยินยอมให้ใช้อาคารหรือสัญญาเช่าจากเจ้าของอาคารและทะเบียนบ้านของสถานประกอบกิจการ (กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีกรรมสิทธิ์ในอาคารที่ใช้เป็นสถานประกอบการ)
- (๔) สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการ
- (๕) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)
- (๖) หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
- (๗) หนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับมอบอำนาจในกรณีมีการมอบอำนาจ
- (๘) แผนผังแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบกิจการหรือแผนที่เส้นทางเดินรถในการขนส่งยางดิบ แล้วแต่กรณี
- (๙) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๑๐) เอกสารหลักฐานอื่นที่จำเป็นซึ่งเห็นว่าสมควรเรียกเพิ่มเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๔๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้และปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวข้องด้วยสุลักษณะตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข รวมทั้งระเบียบและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา

ข้อ ๔๔ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๔๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตตามแบบ อภ. ๒ ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนตำบลแม่เปา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยอนุโลม หรือมีหนังสือ แจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ ก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๖ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปาเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอภายในหกสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอ พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓ ด้วย โดยให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบ อภ. ๓ ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยอนุโลม ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๔๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรณขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรณขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น

ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระแต่วันแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๔๘ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา

ข้อ ๔๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบ อภ. ๔ ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยอนุโลม

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ อภ. ๒ โดยประทับตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้เหนือตราครุฑและให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๓) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๕๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตแล้วให้แจ้งบอกเลิกการประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ อภ. ๕ ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยอนุโลมภายในสิบห้าวันทำการ นับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๕๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๕๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๕๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการล้าง การอบ การรม สะสมหรือขนส่งยางดิบ ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนวันบังคับใช้ข้อบัญญัตินี้ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต ตามข้อบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ และผู้นั้นยังประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป จะต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ก่อนดำเนินการ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ณัฐศักดิ์ ภูมา

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปา
เรื่อง การควบคุมกิจการ การล้าง อบ รม สะสมหรือการขนส่งยางดิบ พ.ศ. ๒๕๖๑

อัตราค่าธรรมเนียมขออนุญาตประกอบกิจการ การล้าง อบ รม สะสมหรือขนส่งยางดิบ

	ขนาดกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม : ปี
๑	กรณีสถานประกอบกิจการที่ไม่ใช่โรงงานหรือผู้ขนส่งทั่วไป	๑,๐๐๐ บาท
๒	กรณีสถานประกอบกิจการเป็นโรงงาน	
	- มีเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ แรงม้า ไม่เกิน ๑๕ แรงม้า หรือมีคนงานตั้งแต่ ๗ คน ไม่เกิน ๑๐ คน	๒,๐๐๐ บาท
	- มีเครื่องจักรตั้งแต่ ๑๕ แรงม้า ไม่เกิน ๒๕ แรงม้า หรือมีคนงานตั้งแต่ ๑๑ คน ไม่เกิน ๑๕ คน	๓,๐๐๐ บาท
	- มีเครื่องจักรตั้งแต่ ๒๕ แรงม้าขึ้นไปหรือมีคนงาน ตั้งแต่ ๑๖ คนขึ้นไป	๔,๐๐๐ บาท